

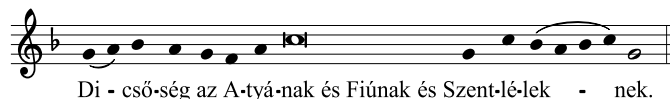
2024. 01. 28. Tékozló fiú vasárnapja 2. hang

Ft tropár, 2. hang

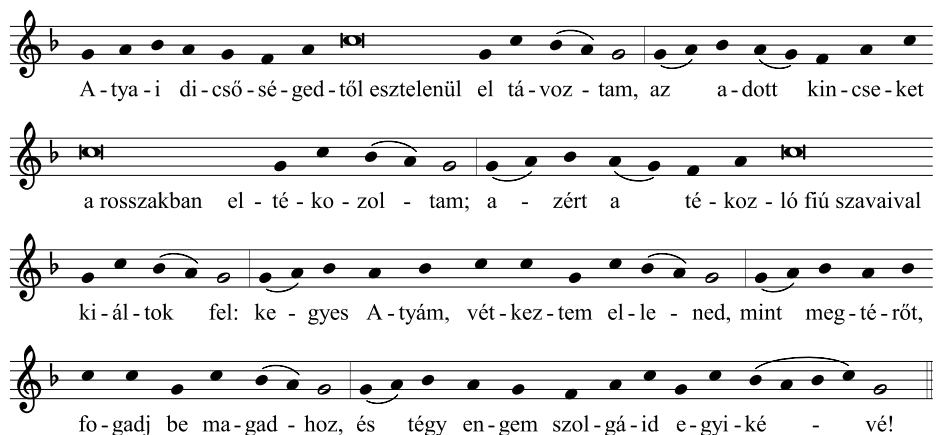
Mi-dön leszállottál a halálhoz, hal-ha-tat-lan É-let, ak-kor meg-tör-ted a pok-lot
is-ten-sé-ged fé-nyé-vel, s mi-dön a holtakat is a mélységből föl-tá-masz-tot-tad,
min-den meny-nye-i e-rők örven-dez-ve ki-ál-ták: É-let-a-dó Krisz-tus Istenünk,
di-cső-ség né-ked!

Dicsőség... 3. hang konták-dallam

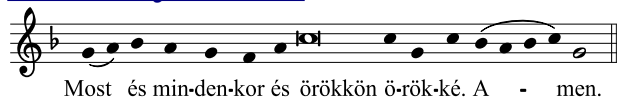
Di - cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

konták, 2. hang Tékozló fiú

A-tya-i di-cső-sé-ged-től esztelenül el tá-voz - tam, az a-dott kin-cse-ket
a rosszakban el - té - ko - zol - tam; a - zért a té - koz - ló fiú szavaival
ki - ál - tok fel: ke - gyes A-tyám, vét-kez-tem el-le - ned, mint meg-té-rőt,
fo-gadj be ma-gad - hoz, és tégy en-gem szol-gá-id e-gyi-ké - vé!

Most és... 3. hang konták-dallam

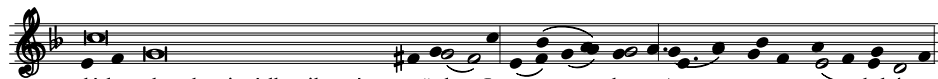

Most és min-den-kor és örökkön ö-rök-ké. A - men.

Istenszülei, konták 3 hang

Prokimen föltámadási, 2. hang
A Szűz ma je-len van az Úr haj-lé-ká - ban, és a meny-nye-i ka-rok-kal

láthatatlanul imádkozik, éret - tünk, Is - ten ö - hez. Az an - gya - lok a
E-ros-ségem és dicsóító enekem az Úr, mert ö - lett az én sza-bá-di-tóm,

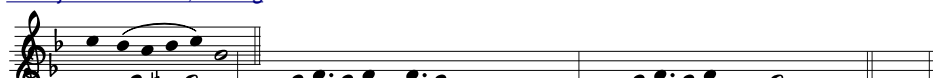
mért párokul az énekezték az a-pos-to-lok a prófétákkal dicsóító éne-ke-t

Vers: Megfenyített az Úr, igen megfenyített, de nem adott át a halálnak.

zen - ge - nek, mert az Is - ten - szü - lő esede - zik é - ret - tünk az (117. zsoltár)
örökkéva - ló

Alleluja föltámadási, 2. hang

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján, oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve!

Vers: Uram, mentsd meg a királyt, és hallgass meg minket az napon, amelyen segítségül hívunk téged!

Vers: Hallgasson meg...

(19. zsoltár)

Valóban méltó, 2. hang, sztihira

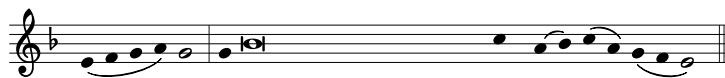
Va-ló-ban méltó dicsérni téged, Is - ten - szü - lő, a bol - dogságot és szep - lő - te - lent,

és a mi Iste - nünk - nek any - ját, ki a keruboknál tisz - tel - tebb és a

szeráfoknál hasonlíthatatlanul di - csőbb vagy, ki az Is - tent, az I - gét sé - rü - lés nél - kül

szül - ted, té - ged valóságos Istenszüelő, ma - gasz - ta - lunk!

Miatyánk, 2. hang, sztihira

Mi A-tyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-tel-tessék meg a te ne-ved,
jőj-jön el a te or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a
föl - dön is. Min - den - napi kenyérünket add meg ne - künk ma,
és bo - csásd meg vét - ke - in - - ket, mi - kép - pen
mi is megbocsátunk az ellenünk vét - ke - zők - nek, és ne vígy
min - ket kí - sér - tés - be, de szabadíts meg a go - nosz - tól.